DZIENNIK POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 5 marca 1953 r. | Nr 7 | Poz. 45 — 55

TREŚĆ:

I

ZARZĄDZENIA
Ministra Poczt i Telegrafów:

Poz.

45. z 7 lutego 1953 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 60 gr i 80 gr.
46. z 10 lutego 1953 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 30 + 15 gr i 60 + 20 gr.

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE
Ministra Poczt i Telegrafów:

47. z 5 lutego 1953 r. w sprawie premiowania palaczy kotłów centralnego ogrzewania.
48. z 16 lutego 1953 r. o wprowadzeniu w życie regulaminu kolportażu czasopism i wydawnictw nieperiodycznych za pośrednictwem poczty.

OKÓLNIKI:

Poz.

49. Znak PK 210.53. Metody pracy aparatu kierowniczego i kontrolnego w placówkach p. t.
50. Znak PK 330.53. Ważenie paczek przy wydawaniu w placówce p. t. na żądanie odbiorcy.
51. Znak PK 513.53. Nieprawidłowości i usterki popełniane przy obsłudze obrotu oszczędnościowego P. K. O.

KOMUNIKATY:

52. Znak PK 412.53. Zagubienie stempla okręgowego.
53. Znak PZ 425.53. Kurs przeliczenia kwot przekazowych w obrocie międzynarodowym.
54. Znak PK 513.53. Wykaz zastrzeżeń w obrocie oszczędnościowym P. K. O.
55. Znak OOrg 716.53. Wykaz uruchomionych, projektowanych do uruchomienia i zwinięcia placówek p. t.

I

ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW:

45.

ZARZĄDZENIE
Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 lutego 1953 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 60 gr i 80 gr.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży znaczki pocztowe opłaty wartości 60 gr i 80 gr. Znaczki te wydano z okazji X Rocznicy Zwycięstwa pod Stalingradem. Rysunek znaczka przedstawia postać żołnierza radzieckiego z rozwiniętym sztandarem na tle ruin miasta. W górnej części znaczka z prawej strony znajduje się napis: „X Rocznica Zwycięstwa pod Stalingradem", w lewym górnym rogu — oznaczenie wartości znaczka: dół znaczka wypełnia napis: „Polska Rzeczpospolita Ludowa".

Znaczki są perforowane i wykonane techniką rotograwiurową: wymiary znaczka: 25,5 × 38 mm wraz z marginesami. Tło znaczka wartości 60 gr utrzymane jest w kolorze szarooliwkowym, sztandar w czerwonym, napisy zaś — w białym; tło natomiast znaczka wartości 80 gr — w kolorze niebieskim, sztandar — w kolorze czerwonym, napisy — w białym.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 2 lutego 1953 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

46.

ZARZĄDZENIE
Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 lutego 1953 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 30 + 15 gr i 60 + 20 gr.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r., Nr 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży znaczki pocztowe opłaty wartości 30 + 15 gr i 60 + 20 gr. Znaczki te przedstawiają montowanie samochodów ciężarowych. U góry znaczka znajduje się napis: „Fabryka Samochodów Ciężarowych w Lublinie". U dołu z lewej strony znaczka podana jest jego wartość. Dół znaczka wypełnia napis: „Poczta Polska".

Znaczki są perforowane, wykonane techniką stalorytniczo-wklęsłodrukową o wymiarach 31,25 × 25,5 mm wraz z marginesami.

Znaczek wartości 30 + 15 gr jest wykonany w kolorze granatowym, znaczek zaś wartości 60 + 20 gr — w kolorze fioletowym.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 20 lutego 1953 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE
Ministra Poczt i Telegrafów:

47.

ZARZĄDZENIE
Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 lutego 1953 r. w sprawie premiowania palaczy kotłów centralnego ogrzewania.

Na podstawie § 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 381 z dnia 19 grudnia 1952 r. w sprawie regulaminu premiowania palaczy i ich pomocników za oszczędne zużycie opału przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania (Biuletyn PKPG Nr 1 z 1953 r.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w życie regulamin premiowania palaczy i ich pomocników zatrudnionych przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania budynków administracyjnych i mieszkalnych za oszczędne zużycie opału, stanowiący załącznik do przytoczonego na wstępie zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od okresu opałowego na rok 1952/53 tj. od 15 października 1952 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

Przedruk

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 381 z dnia 19 grudnia 1952 r. (Dz. P. i T. Nr 7, poz. 47).

REGULAMIN

premiowania palaczy i ich pomocników zatrudnionych przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania budynków administracyjnych i mieszkalnych za oszczędne zużycie opału.

§ 1. Zasady premiowania ustalone w niniejszym regulaminie należy stosować do palaczy i ich pomocników za osiągnięte oszczędności w paliwie przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania budynków administracyjnych, państwowych jednostek organizacyjnych oraz budynków mieszkalnych administrowanych przez miejskie (gminne) zarządy budynków mieszkalnych.

§ 2. Paliwem w rozumieniu regulaminu jest koks, koks hutniczy i pogazowy, koksik, węgiel, torf, drewno oraz mieszanka koksowo-węglowa.

§ 3. 1. Przez oszczędność uzyskaną przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania należy rozumieć tę ilość paliwa, jaka pozostanie po odjęciu ilości rzeczywiście zużytego paliwa od ilości paliwa przydzielonego jednostce do ogrzewania danego obiektu, po potrąceniu paliwa, które nie zostało zużyte na skutek awarii urządzeń kotłowych lub z innych przyczyn niezależnych od obsługi kotłów centralnego ogrzewania.

2. Za przyczynę uzasadniającą potrącenia, o których mowa w ust. 1, nie należy uważać przypadkowych wahań temperatury w okresie danego sezonu opałowego w stosunku do temperatur przyjętych przy obliczaniu zapotrzebowania.

§ 4. 1. Dla ustalenia kwoty, należnej pracownikom wymienionym w § 1 tytułem premii, przemnaża się ilość zaoszczędzonego paliwa (§ 3) przez 70% ceny płaconej za paliwo przez jednostkę administrującą daną kotłownią — franco wagon stacja odbiorcza (lub loco skład opałowy), przy czym w przypadku opalania kotłów centralnego ogrzewania rodzajami paliwa o różnych cenach, kwota premii stanowi 70% różnicy między wartością ilości przydzielonego paliwa a wartością faktycznie zużytego paliwa w danym okresie opałowym.

2. W przypadku opalania kotłów centralnego ogrzewania koksikiem należy, dla ustalenia kwoty należnej pracownikom tytułem premii (ust. 1), przemnażać zaoszczędzoną ilość paliwa przez 80% ceny płaconej za koksik.

3. Kierownictwo jednostki administrującej kotłownią, powinno podać z góry do wiadomości uprawnionym do otrzymywania premii pracownikom absolutną kwotę przypadającej im do podziału premii z tytułu każdej zaoszczędzonej tony paliwa.

§ 5. W przypadku opalania kotłów centralnego ogrzewania mieszanką kokso-węglową należy palaczy i ich pomocników premiować dodatkowo za zmniejszenie zużycia koksu w mieszance poniżej stosunku przewidzianego dla danego typu mieszanki w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 277 z dnia 4.IX. 1952 r. w sprawie stosowania mieszanki kokso-węglowej przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania (Biuletyn Nr 35, poz. 162).

Dla ustalenia kwoty należnej pracownikom z tytułu premii przemnaża się w tym przypadku wartość zaoszczędzonej ilości koksu wynikającą ze zmniejszenia stosunku w mieszance przez 15% ceny koksu płaconej loco kotłownia, pod warunkiem nieprzekroczenia normy zużycia węgla, przy przyjęciu stosunku 100 kg koksu = 110 kg węgla.

§ 6. 1. Fundusz premiowy obliczony zgodnie z § 4 i § 5 rozdziela się pomiędzy uprawnionych do premiowania pracowników w stosunku procentowym do zasadniczego zarobku tych robotników, osiągniętego w danym okresie opałowym z tym, że dla palaczy przyjmuje się współczynnik 1.0 — a dla ich pomocników, współczynnik 0,8.

2. Wypłata premii powinna być dokonana po zakończeniu okresu opałowego nie później jednak niż do dnia 15 maja 1953 r.

3. W kotłowniach centralnego ogrzewania, w których prowadzona jest dokładna ewidencja dziennego zużycia węgla, na poczet premii mogą być wypłacone zaliczki w wysokości nie przekraczającej 50% premii przypadającej z obliczenia oszczędności paliwa uzyskanej w danym miesiącu.

Decyzja w tym przypadku należy do jednostki nadrzędnej nad jednostką administrującą daną kotłownią.

§ 7. 1. Palacze i ich pomocnicy tracą prawo do premii w części lub w całości, jeżeli w wyniku niewłaściwej obsługi urządzeń kotłowych dopuścili do awarii tych urządzeń oraz w przypadku nieprzestrzegania obowiązujących instrukcji w zakresie opalania kotłów centralnego ogrzewania, w szczególności niedotrzymania obowiązujących zgodnie z instrukcją opałową temperatur wewnętrznych ustalonych dla danego typu pomieszczeń.

2. Decyzje o utracie premii w części lub w całości (ust. 1) wydaje kierownik jednostki administrującej kotłownią. Od tej decyzji przysługuje palaczom odwołanie do jednostki nadrzędnej, która rozstrzyga ostatecznie.

§ 8. Praca palaczy w zakresie zużycia paliwa i przestrzegania obowiązujących przepisów powinna być bieżąco kontrolowana przez jednostkę administrującą daną kotłownią, ponadto kontrolę tę powinny przeprowadzać w ramach kompetencji okręgowe przedsiębiorstwa handlu opałem lub właściwe komórki powiatowych i gminnych rad narodowych.

§ 9. 1. Oszczędności uzyskane przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania powinny być ustalone komisyjnie.

W skład Komisji wchodzą:

1) przedstawiciel jednostki administrującej kotłownię,
2) przedstawiciel komitetu blokowego,
3) przedstawiciel związku (rady zakładowej lub miejscowej),
4) **przedstawiciel zainteresowanych palaczy.**

2. Komisję powołuje jednostka nadrzędna nad jednostką administrującą daną kotłownią i zleca wypłatę przypadającej premii.

§ 10. Premie wypłacane na podstawie niniejszego regulaminu nie mogą przekraczać 100% zarobku zasadniczego osiągniętego przez pracownika w danym sezonie opałowym.

Przykładowe obliczenie premii dla palacza zatrudnionego przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania.

I. Premia za oszczędność:

Przydział paliwa dla danej kotłowni wyniósł:

80 ton	koksu	po zł 137	za tonę	=	10.960
20 „	węgla	„ „ 96	„ „	=	1.920
30 „	torfu	„ „ 84	„ „	=	2.520
			Razem	zł	15.400

faktycznie spalono w tym okresie opałowym:

75 ton	koksu	po zł 137	za tonę	=	10.275
23 „	węgla	„ „ 96	„ „	=	2.208
25 „	torfu	„ „ 84	„ „	=	2.100
			Razem	**zł**	**14.583**

Oszczędność w złotych wynosi:

15.400
14.583

817 zł 817 zł x 0,70 = 571,90.

II. **Dodatkowa premia za zmniejszenie zużycia koksu wynosi:**

Norma zużycia węgla przy przeliczeniu koksu na węgiel w stosunku 100 kg koksu = 110 kg węgla.

Przydział: (80 ton koksu x 1,1) + 20 ton węglą = 108 ton węgla.

Spalono: (75 ton koksu x 1,1) + 23 tony węgla = 105,5 tony węgla. Stosunek zużycia węgla nie został przekroczony, wobec tego palacz otrzymuje z tytułu dodatkowej premii:

6 ton koksu x zł 137 x 0,15 = 102,75 złotych.

Ogółem premia dla palacza wynosi:

	I zł	571,90
	II zł	102,75
Razem:	—	674,65.

48.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 lutego 1953 r. o wprowadzeniu w życie regulaminu kolportażu czasopism i wydawnictw nieperiodycznych za pośrednictwem poczty.

§ 1. Wprowadza się do użytku służbowego urzędów i agencji p. t. regulamin kolportażu czasopism i wydawnictw nieperiodycznych za pośrednictwem poczty oznaczony jako tom 21 zbioru służbowego przepisów pocztowo - telekomunikacyjnych (II. P. 21) a stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą wszelkie przepisy wydane w przedmiocie unormowanym niniejszym zarządzeniem, a w szczególności:

1) zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 września 1935 r. o przyjmowaniu zleceń na prenumeratę i sprzedaży czasopism przez pocztę (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 21, poz. 59);

2) zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 6 kwietnia 1946 r. o przyjmowaniu zleceń na prenumeratę czasopism przez pocztę (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 3, poz. 18, z 1948 r. Nr 9, poz. 17, Dz. P. i T. z 1950 r. Nr 5, poz. 77);

3) zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 października 1949 r., o przyjmowaniu przez pocztę zleceń na prenumeratę czasopism radzieckich (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18, poz. 96);

4) zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 2 maja 1950 r. o sprzedaży wydawnictw nieperiodycznych przez pocztę (Dz. P. i T. Nr. 5, poz. 75 i z 1951 r. Nr. 10, poz. 159);

5) regulamin służby gazetowej do części 13-ej ordynacji pocztowej oraz do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 września 1935 r. o przyjmowaniu zleceń na prenumeratę i sprzedaży czasopism przez urzędy pocztowe (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 21, poz. 60);

6) regulamin służby gazetowej do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 6 kwietnia 1946 r. o przyjmowaniu zleceń na prenumeratę czasopism przez pocztę (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 3, poz. 19, z 1948 r. Nr 9, poz. 19, Nr 26, poz. 64, Dz. P. i T. z 1950 r. Nr 5, poz. 81);

7) regulamin o sprzedaży wydawnictw nieperiodycznych przez pocztę (Dz. P. i T. z 1951 r. Nr 10, poz. 163, Nr 16, poz. 267);

8) instrukcja o sprawozdawczości gazetowej znak P. C. 311.51 (Dz. P. i T. z 1951 r. Nr 15, poz. 257);

9) okólnik pod tytułem „służbowe przekazy gazetowe z przedpłatami na czasopisma, adresowane do P. P. K. „Ruch" Znak P.K.m10.51 (Dz. P. i T. z 1951 r. Nr 13, poz. 229);

10) komunikat pod tytułem „zwrotne egzemplarze czasopism" (Dz. Urz. M. P. i T. z 1948 r. Nr 14);

11) zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 maja 1952 r. o wprowadzeniu w życie regulaminu o czasopismach i wydawnictwach nieperiodycznych (Dz. P. i T. z 1952 r. Nr 11, poz. 155 i Nr 15, poz. 217).

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1953 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

OKÓLNIKI:

49.

Metody pracy aparatu kierowniczego i kontrolnego w placówkach p. t.

1. Jedną z głównych przyczyn złej jakości pracy placówek p. t. jest niedostateczna operatywność w pracy aparatu kierowniczego i kontrolnego. Naczelnicy, kierownicy i kontrolerzy pracują „przy biurku", podpisują lub opracowują pisma, sprawdzają dokumenty pocztowe itp., natomiast nie dość często stykają się bezpośrednio z procesami wykonywania usług pocztowych, nie obserwują sprawności funkcjonowania poszczególnych działów, nie badają przyczyn uchybień, nie podejmują potrzebnych środków w celu usunięcia niedomagań i polepszenia sprawności pracy placówek p. t.

Takie oderwanie się kierownictwa i kontroli od pracy wykonawczej powoduje obniżenie dyscypliny służbowej i poczucia odpowiedzialności u personelu wykonawczego, wpływa ujemnie na jakość pracy tego personelu i jest źródłem niedociągnięć w organizacji pracy w placówkach p. t.

2. W celu zwiększenia wpływu aparatu kierowniczego i kontrolnego na jakość pracy placówek p. t., Ministerstwo Poczt i Telegrafów zwraca uwagę naczelnikom (dyrektorom), kierownikom i kontrolerom w placówkach p. t. na podane niżej obowiązki i zadania:

1) **konieczność przystosowywania organizacji pracy w placówce p. t. do potrzeb publiczności**, do czego w szczególności należy dążyć przez przedsięwzięcie następujących kroków:

a) ustalenie względnie wystąpienie do dyrekcji z wnioskiem o ustalenie godzin służby zewnętrznej w ten sposób, by klienci nie mieli trudności w korzystaniu z usług poczty i by były uwzględnione słuszne postulaty władz oraz czynników politycznych i społecznych (np. przez wprowadzenie służby okienkowej w godz. 8 — 12, 15 — 18, aby umożliwić pracującym korzystanie z poczty po zakończeniu pracy);

b) stosowanie, w zależności od potrzeby, systemu czynności mieszanych lub jednorodnych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami oraz wprowadzanie doraźnych zmian w zakresie czynności poszczególnych okienek tak, aby klienci nie musieli wyczekiwać długo w kolejkach (np. przez zarządzenie przyjmowania chwilowo przekazów przez mało obciążone okienko przyjmujące przesyłki polecone — w celu rozładowania kolejki przy okienku przekazowym itp.).

2) **Obowiązek szczegółowego badania funkcjonowania poszczególnych komórek organizacyjnych i miejsc pracy pod kątem poprawienia jakości pracy.** Zadanie to winno być wykonywane w szczególności przez:

a) obserwacje i analize nasilenia pracy i zdolności sprawnego jej wykonywania przez poszczególne komórki organizacyjne i miejsca pracy w różnych porach dnia i w różnych okresach miesiąca i roku;

b) ustalanie na podstawie powyższych badań odpowiednich podziałów czynności dla poszczególnych komórek organizacyjnych i miejsc pracy pod kątem zapewnienia szybkiej obsługi klientów i prawidłowego przebiegu służby (podziały czynności winny również przewidywać możliwość przerzucania pracowników na stanowiska okresowo obciążone ze stanowisk, na których występują w tym czasie przestoje w pracy);

c) szczególnie wzmocniony i ścisły nadzór nad terminowością wykonywania czynności we wszystkich działach i miejscach pracy, zwłaszcza czynności związanych z obiegiem przesyłek (opróżnianie skrzynek, wysyłanie wszystkich przyjętych przed odprawą przesyłek, adresów pomocniczych i przekazów, odprawa i wymiana poczty, rozpoczynanie chodów doręczycielskich itp.);

d) zachęcanie wszystkich pracowników do udziału w akcji usprawniania działania placówki pt., do komunikowania swoich spostrzeżeń i składania wniosków.

3) **Obowiązek bezpośredniej i systematycznej kontroli pracowników podczas ich pracy oraz usuwania błędów i uchybień.** W związku z tym aparat kierowniczo - kontrolny jest w szczególności obowiązany:

a) kontrolować przestrzeganie przez pracowników przepisów o przyjmowaniu przesyłek i wpłat, przepisów o odprawie i przewozie poczty, o doręczaniu i wydawaniu przesyłek oraz o dokonywaniu wypłat (np. kontrolować opakowanie i adresowanie przesyłek, stemplowanie przesyłek i znaczków datownikiem, zakreślanie wolnych miejsc na przekazach; kontrolować przy odprawie poczty prawidłowość kierowania przesyłek, sporządzanie wiązanek listowych bezpośrednich, miejscowych, węzłowych, szlakowych, obszarowych; kontrolować wpisywanie przekazów do kart doręczeń; kontrolować torby doręczycielskie, przeprowadzać wywiady osobiste, telefoniczne i pisemne u adresatów itd.);

b) kontrolować opłaty i dopłaty za przesyłki i usługi pocztowe (np. kontrolować pobieranie przez pracowników okienkowych opłat w odpowiedniej wysokości; kontrolować opłaty za przesyłki nadane i opłacone jako druki; kontrolować prawidłowe obliczanie należności kredytowanych; kontrolować obciążanie dopłatami i ściąganie dopłat za przesyłki niedostatecznie opłacone itd.);

c) badać zabezpieczenie przesyłek i przedmiotów ładunku przed zaginięciem, obrabowaniem i uszkodzeniem (np. badać prawidłowość przechowywania przesyłek w magazynach i schowkach i komisyjnego zamykania magazynów i schowków; kontrolować przepisowe sporządzanie, zamykanie i otwieranie odsyłek; kontrolować staranne obchodzenie się z przesyłkami przy załadowaniu i wyładowaniu itp.);

d) omawiać z pracownikami podczas kontroli zauważone błędy i uchybienia, udzielać im wskazówek i pouczeń, wskazywać właściwe przepisy, zwracać im uwagę na ujemne skutki nieprzestrzegania przepisów i dopilnować by błędy i uchybienia nie były powtarzane (np. po stwierdzeniu, że pracownik przyjął list zaadresowany niedozwolonym skrótem, bez nazwy ulicy i numeru domu, kontroler czy też naczelnik poucza go, że nie powinien przyjmować takich listów i że ma żądać od nadawców podawania na przesyłkach pełnych, dokładnych adresów, jak tego wymagają przepisy § 32 ordynacji pocztowej i § 21 regulaminu II. P. 4. Wyjaśnia przy tym pracownikowi, że urząd oddawczy będzie miał duże trudności z odszukaniem odbiorcy i że list albo nie będzie mógł być doręczony albo zostanie doręczony z opóźnieniem. W najbliższym czasie należy sprawdzić czy pracownik zastosował się do wydanych zaleceń).

Kontrola poszczególnych miejsc pracy i badanie jakości pracy powinny być jak najczęstsze tak, aby wyrobiły u pracowników przeświadczenie, że znajdują się pod stałym nadzorem i że każde ich uchybienie może być zauważone i odpowiednio potraktowane przez przełożonego. Szczególnie często należy kontrolować pracowników o słabych kwalifikacjach, popełniających często błędy i uchybienia.

4) **Obowiązek szkolenia i podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników.**

Obowiązek ten należy wykonywać w szczególności przez:

a) przeprowadzanie konferencji służbowych dla zaznajamiania pracowników z przepisami i omawiania popełnionych przez nich błędów;

b) udostępnianie pracownikom poznania przepisów służbowych np. przez sporządzanie i wydawanie odpisów i wyciągów z zarządzeń ogłoszonych w Dzienniku P. i T.;

c) otoczenie szczególną opieką pracowników młodych i niedostatecznie wykwalifikowanych, organizowanie dla nich w placówce p. t. doszkalania zawodowego, pomaganie im w zapoznawaniu się z przepisami i w prowadzeniu samokształcenia, udzielanie im w czasie ich pracy rad i wskazówek.

5) **Obowiązek podnoszenia u pracowników dyscypliny służbowej** w szerokim słowa tego znaczeniu, tj. rozumianej nie tylko jako obowiązek zgłaszania się i opuszczania miejsca pracy we właściwym czasie, lecz także jako obowiązek skrupulatnego przestrzegania przepisów i poleceń przełożonych. Obowiązek ten wykonywują organa kierownicze i kontrolne w szczególności przez:

a) prowadzenie akcji wychowawczej, mającej na celu wyjaśnienie pracownikom pocztowym znaczenia terminowego i prawidłowego przewozu i doręczania przesyłek pocztowych;

b) omawianie reklamacyj przesyłek pocztowych i prasowych notatek krytycznych o działalności poczty;

c) zwracanie uwagi na popełniane uchybienia, pouczanie oraz stosowanie surowych środków, jak zmniejszanie premii i nakładanie kar (lub występowanie z wnioskami w tych sprawach).

Zwraca się uwagę, że kierownicy i kontrolerzy są odpowiedzialni za wybór stosowanych środków wychowawczych, zmierzających do podniesienia dyscypliny służbowej i dla te-

go też winni dokładnie kontrolować ich skuteczność; np. w razie stwierdzenia, że zwrócenie uwagi i pouczenie nie skutkuje, należy znacznie zmniejszyć premię lub wymierzyć odpowiednio wysoką karę.

3. Zagadnieniami omówionymi w niniejszym okólniku należy zainteresować rady miejscowe Związku Zawodowego Prac. P. i T. oraz organizacje partyjne i zwrócić się do nich z prośbą o współpracę w zakresie tych zagadnień.

4. Okólnik niniejszy nie dotyczy kontrolerów jakości usług pocztowych.

50.

Ważenie paczek przy wydawaniu w placówce p. t. na żądanie odbiorcy.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów poleca placówkom p. t., aby na żądanie odbiorców przed pokwitowaniem odbioru przeważały paczki wydawane w placówkach p. t. chociażby paczki wydawane nie nosiły śladów uszkodzenia opakowania.

W razie żądania przeważenia paczki doręczanej przez doręczyciela, paczkę należy zabrać i złożyć w placówce p. t., odbiorcy zaś pozostawić zawiadomienie o nadejściu przesyłki na druku nr 34. W tym przypadku odbiorca obowiązany jest zgłosić się po odbiór paczki do placówki p. t. i przy odbiorze uiścić opłatę taryfową za doręczenie paczki.

51.

Nieprawidłowości i usterki popełniane przy obsłudze obrotu oszczędnościowego P. K. O.

Stwierdzono, że pracownicy pocztowi, obsługujący książeczki oszczędnościowe popełniają wiele usterek i nieprawidłowości przy wypłatach z książeczek oszczędnościowych.

W szczególności daje się zaobserwować ujemne zjawisko nielegitymowania odbiorców przed wypłatą z książeczek oszczędnościowych i wykazywanie niedostatecznej czujności przy badaniu wiarygodności wpisów w książeczce oszczędnościowej.

Do najbardziej typowych usterek i nieprawidłowości popełnianych przez pracowników pocztowych przy obsłudze książeczek oszczędnościowych P. K. O. należy:

1. niesprawdzanie czy książeczka lub odciśnięte w niej stemple dzienne są zastrzeżone w wykazie zastrzeżonych książeczek i stempli,

2. nielegitymowanie odbiorcy lub niestaranne sprawdzanie w dokumencie osobistym podejmującego wypłatę — czy,

a) nazwisko i imię w dokumencie osobistym jest zgodne z nazwiskiem podanym w książeczce,

b) odcisk pieczęci uwierzytelniającej fotografię stanowi zwartą całość nie budzącą podejrzenia zamiany fotografii i częściowego podrobienia pieczęci,

c) wygląd okaziciela dokumentu zgadza się z fotografią,

d) podpis właściciela w książeczce jest zgodny z podpisem na przedłożonym dokumencie,

3. nieodnotowanie cech dokumentu osobistego na dowodach wypłat,

4. niesprawdzanie autentyczności poprzednich wpisów i odcisków stempli dziennych w książeczce,

5. niedbałe i niestaranne dokonywanie wpisów w książeczce — przez:

a) niewpisywanie cyfry wpłaty lub wypłaty tuż przy linii dzielącej złote i grosze,

b) niezakreślanie wolnych miejsc w rubrykach grubą linią po dokonaniu wpisów,

c) niewpisywanie w odpowiedniej rubryce słownie stanu oszczędności w lewym górnym rogu tej rubryki,

d) umieszczanie nieczytelnych odcisków stempli dziennych.

6. nieterminowe przesyłanie dokumentów obrotu oszczędnościowego do Oddziału Rachunkowego Obrotu Oszczędnościowego PKO w Warszawie.

Zwraca się uwagę na te nieprawidłowości i poleca się przestrzegać obowiązujących w tej mierze przepisów (II. P. 22), gdyż tego rodzaju uchybienia umożliwiają elementom przestępczym dokonywanie nadużyć i powodują odpowiedzialność materialną pracowników pocztowych.

K O M U N I K A T Y:

52.

Zagubienie stempla okręgowego.

Dnia 16 lutego 1953 r. zaginął stempel okręgowy upt. Przytyk Nr 2672.

Zachować ostrożność przy wypłatach.

53.

Kurs przeliczenia kwot przekazowych w obrocie międzynarodowym.

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych w obrocie ze Szwajcarią obowiązuje od dnia 15 lutego następujący kurs przeliczenia:

100 fr. szwajc. = 93,24 zł.

54.

Wykaz zastrzeżeń w obrocie oszczędnościowym P.K.O.

Zgodnie z postanowieniami § 18 „Regulaminu o obsłudze książeczek oszczędnościowych P.K.O." Powszechna Kasa Oszczędności sporządziła wykaz Nr 10 zastrzeżeń w obrocie oszczędnościowym, który stanowi załącznik do niniejszego numeru Dziennika Poczty i Telekomunikacji.

55.

W Y K A Z

uruchomionych, projektowanych do uruchomienia i zwinięcia placówek p. t.

Klasa i rodzaj jednostki eksploatacyjnej	Nazwa placówki p. t.	Numer sytuacyjny pola dla telefonu i paczek	Punkt wymiany i odcinek komunikacyjny	Godziny służbowe w dziale telekomunikacyjnym	Województwo i powiat	Dyrekcja Okręg. P. i T.	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8
Ag.	Brzeźniak	33—14	Wiewiecko st. k., Złocieniec — Runowo Pom.	—	Sz. Łobez	Sz.	ur. 1.2.53 r.
III	Czechowice 1 k. Warszawy	49—49	Warszawa—Skierniewice	8—18	Wr. Pruszków	Wr.	dawniej Ursus
V	Czechowice 3 k. Warszawy	49—49	Warszawa — Błonie	8—15	Wr. Pruszków	Wr.	dawniej Gołąbki
Ag.	Jodłów k. Bystrzycy Kł.	71—19	Międzylesie k. Bystrzycy Kł.	8—12	Wł. Bystrzyca	Wł.	ur. 21.1.53 r.
oddz.	Mysłowice 1	71—36	Mysłowice 1	13—17	St. Mysłowice	St.	ur. 1.2.53 r.

VI	Oświęcim 4 (Dwory)	73—37	Oświęcim 1	8—12 14.30— 17.30	Kr. Oświęcim	Kr.	ur. 11.2.53 r.
VII	Rogoźnik k. Będzina	69—36	Stalinogród 2	L	St. Będzin	St.	ur. 21.3.53 r.
oddz.	Siemianowice Śl. 3 (Michałkowice)	70—35	Siemianowice Śl. 3	12—16	St. Siemianowice Śl.	St.	ur. 1.2.53 r.
oddz.	Zabrze 1	70—34	Zabrze 1	14—17.30	St. Zabrze (miasto)	St.	ur. 1.2.53 r.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. Nr I-3000.

Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr za każdą następną kartkę 30 gr.

Nakład: 9.800 egz. Format A4. Papier 61×86, druk. VII kl., gramatura 60 g. **Arkuszy druku 1/2.**

Rękopis otrzymano: 24.II.53 r. Druk ukończono 20.III.53 r.

Tłoczono z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów w Zakł. Graf. Centr. Zarządu Zaop. Łączności — W-wa, Ludna 4

4-B-12571